

ಮುಳ್ಳುಮುಳ್ಳಾದ ಮುಂಡುಗದ ಕಾಯಿಯನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಒಣಗಿದ ಸೋರೆಕಾಯಿಯ ತಿರುಳನ್ನಾಗಲಿ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒರಳುಕಲ್ಲಿನಿಂದ ನೀರನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಕರಟ(ಚಿಪ್ಪು). ಕರಟದ ಹೊರಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ನಾರನ್ನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೆರೆಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರ ಒಳಭಾಗವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆರೆದಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಕರಟದಿಂದ ಒರಳುಕಲ್ಲಿನ ನೀರನ್ನು ಕೆರೆದು ಕೆರೆದು ತೆಗೆಯುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ದಿನಗಳ ಅನಂತರ ಅದು ಸವೆದು ನುಣುಪಾಗಿ, ಕರಿ ಬಣ್ಣದೊಂದಿಗೆ ಮಿರಮಿರ ಮಿಂಚುತ್ತಿತ್ತು! ಬಳಸಿ ಬಳಸಿ ತೂತಾಗುವವರೆಗೂ ಒರಳಿನ ನೀರನ್ನು ಬಳಿದು ತೆಗೆಯಲು ಅದನ್ನೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗೆಯೇ ತೊಳೆದ ಒರಳುಕಲ್ಲು, ಗುಂಡನ್ನು ಒರೆಸಲು ಅಮ್ಮನ ಅಥವಾ ದೊಡ್ಡಮ್ಮನ ಹರಿದ ಹತ್ತಿಸೀರೆ ತುಂಡಾಗಲೀ, ರವಿಕೆ ತುಂಡಾಗಲೀ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ರುಬ್ಬಲು ಮೊದಲು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ತೊಳೆದು ಒರಳಿನ ಮೇಲಿರಿಸಿದ್ದ ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಇಳಿಸಲು ಬಹಳ ಶ್ರಮ ಪಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಒಂದೆರಡು ಬಾರಿ ಕೈಬೆರಳು ತರಚಿಹೋಗಿದ್ದೂ ಉಂಟು. ಮೊದಲೊಂದಲು ಅಮ್ಮ ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಒರಳುಕಲ್ಲಿನ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅನಂತರ ಕೈಯಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ನಿಧಾನವಾಗಿ ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ತಳ್ಳುತ್ತಾ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ರುಬ್ಬುಗುಂಡನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವುದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಒರಳುಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ತುಂಬಾ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ, ತುಸು ನೀರಾಗಿ ಅಥವಾ ನುಣ್ಣಾಗಲಿ ಹೀಗೆ ಬೇಕಾದ ಹದಕ್ಕೆ ರುಬ್ಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಸಣ್ಣವಳಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಗಟ್ಟಿ ಚಟ್ಟಿಯೇ ಬೇಕಿತ್ತು. ಅವಳು ತೊದಲು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ 'ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ನಂಗ ಗತ್ತಿ ತತ್ತಿ ಬೇಕು' ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದಳು. ಬಹಳ ಅತ್ತು ರಂಪಾಟ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾಳೆಂದು ದೊಡ್ಡಮ್ಮ ಚಟ್ಟಿಗೆ ಒರಳು ತೊಳೆದ ನೀರು ಸೇರಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಅವಳಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಬಟ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಚಟ್ಟಿಯ ಉಂಡೆಯನ್ನು ತೆಗೆದಿರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒರಳಿನಲ್ಲಿ ರುಬ್ಬುವಾಗ ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವಿರುತ್ತದೆ. ಎಡಗೈಯಿಂದ ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿದರೆ, ಬಲಗೈಯಿಂದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಗುಂಡಿಯೊಳಗೆ ತಳ್ಳುತ್ತಿರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದವರು ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ತಿರುಗಿಸುವಾಗ ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಶರೀರವನ್ನೂ ತಿರುಗಿಸುವುದನ್ನು ನೋಡಲು ಮಜವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಅರೆಯುವಾಗ ಉಂಟಾಗುವ 'ಗುಡುಗುಡು' ಶಬ್ದ ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕರ್ಣಾನಂದಕರವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಯೇ ಯಾರು ರುಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅವರ ಮನಸ್ಸಿತಿ ಹೇಗಿದೆ (ಸಿಟ್ಟು ಬಂದಿದ್ದರೆ ಜೋರಾಗಿ ರುಬ್ಬುವ ಶಬ್ದ, ಸಮಾಧಾನದಿಂದಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಶಬ್ದವಿಲ್ಲದೆ ನಿಧಾನವಾಗಿ ರುಬ್ಬುವುದು) ಎಂದು ತಿಳಿಯಬಹುದು. ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಮಂದತೆಗೆನುಸಾರವಾಗಿ ರುಬ್ಬಿಕೊಂಡ ಅನಂತರ ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲು ಕುಶಲತೆ ಬೇಕು. ನಾವು ಚಿಕ್ಕವರಿದ್ದಾಗ ಮೊದಮೊದಲು ಎದ್ದು ನಿಂತು ಗೂಟವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಬಲ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಎತ್ತುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆಮೇಲೆ ಅಮ್ಮ 'ಅದು ಹಾಗಲ್ಲ. ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ರಭಸದಿಂದ ತಿರುಗಿಸುವಾಗ ಅದು ಸ್ವಲ್ಪ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಆಗ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆತ್ತಬೇಕು' ಎಂದು ಗುಂಡುಕಲ್ಲನ್ನು ಸಲೀಸಾಗಿ ಎತ್ತುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಳು. ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಒರಳುಕಲ್ಲು ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ರುಬ್ಬಲು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲೆಂದೇ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮರದ ಸ್ಟೂಲ್ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಲವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ನೆಲದೊಳಗೆ ಹುಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದರಲ್ಲಿ ರುಬ್ಬಲು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಾಲನ್ನು ನಿಡಿದಾಗಿ ಚಾಚಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಲನ್ನು ಮಡಿಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕುಳಿತು ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ರುಬ್ಬುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ